

Bestemmelsen indebærer samtidig, at fast ejendom og løsøre, kommunalbestyrelsen eller regionsrådet overvejende anvender med henblik på løsning af obligatoriske opgaver, ikke kan anvendes til brug for reklamering for andre. Obligatoriske opgaver er opgaver, som kommunalbestyrelsen eller regionsrådet efter lovgivningen er forpligtet til at varetage.

Det skal bemærkes, at selvom kommunalbestyrelsens eller regionsrådets forpligtelse til at præstere en ydelse beror på en meget skønmæssig vurdering, vil der være tale om en obligatorisk ydelse. I andre tilfælde er forpligtelsen til at stille en ydelse til rådighed gjort afhængig af, om ydelsen i øvrigt stilles til rådighed af kommunalbestyrelsen efter anden lovgivning eller stilles til rådighed af private. Uanset om de pågældende andre ydelser er fakultative, må den ydelse, kommunalbestyrelsen er pligtig til at præstere, betragtes som lovpligtig. F.eks. skal kommunalbestyrelsens forpligtelser på dagpasningsområdet og området vedrørende tilbud til børn og unge vurderes i sammenhæng med de tilbud, der drives af kommunen i medfør af anden lovgivning eller drives i privat regi. Kun hvis der ikke er et tilstrækkeligt antal tilbud i privat regi, bliver kommunalbestyrelsen forpligtet til selv at etablere sådanne tilbud til børn og unge.

Fast ejendom og løsøre, der anvendes med henblik på at opfylde en obligatorisk opgave, kan være den grund og bygning med tilhørende inventar, hvor opgaven udføres, samt hjælpemidler og udstyr til brug for ydelsen.

Det indebærer, at kommunalbestyrelsen eksempelvis ikke kan anvende folkeskolens undervisningslokaler til brug for reklamering for andre, ligesom regionsrådet ikke kan sælge reklameplads på regionens operationsstuer. Bestemmelsen indebærer tillige, at en kommunalbestyrelse ikke lovligt vil kunne sælge reklameplads på siden af f.eks. kørestole, som kommunen er forpligtet til at stille til rådighed for borgeren.

Obligatoriske opgaver omfatter tillige behandlingen af sager, hvori kommunalbestyrelsen eller regionsrådet har truffet eller vil træffe afgørelse som forvaltningsmyndighed (afgørelsessager).

Af fast ejendom og løsøre, der anvendes med henblik på behandlingen af afgørelsessager, kan f.eks. nævnes kontorudstyr, IT-udstyr samt lokaliteter med tilknytning til afgørelsessager. Bestemmelsen indebærer således, at opsætning af reklameskilte på f.eks. rådhuset eller kommunale socialkontorer ikke vil være lovlig.

Bestemmelsen stiller ikke krav om, at anvendelsen af et givet aktiv skal være lovbestemt eller nødvendig for at løse den obligatoriske opgave. Det er den kon-

krete anvendelse af det pågældende aktiv, der er afgørende for vurderingen af, om aktivet kan anvendes til brug for reklamering for andre.

Afgrænsningen af, om fast ejendom eller løsøre overvejende anvendes til varetagelse af obligatoriske eller fakultative opgaver, og om der er tale om et eller flere aktiver, vil oftest følge af sagens natur. Skolebygninger må således eksempelvis antages overvejende at blive anvendt til varetagelsen af den obligatoriske opgave at drive folkeskolen, uanset at skolebygningerne tillige i et vist omfang anvendes til mødevirksomhed samt kulturelle, idrætslige og lignende formål. Løsøre, der er placeret i en bygning, der overvejende anvendes til løsning af en obligatorisk opgave, må endvidere antages at blive anvendt til samme formål som bygningen. Det er således ikke alene løsørets anvendelse, men også løsørets placering, der er afgørende for, om et løsøre kan anvendes til brug for reklamering. Løsøre, der er placeret i skolebygningen, vil på den baggrund ikke kunne anvendes til brug for reklamering for andre.

Kommunalbestyrelsen eller regionsrådet kan sælge reklameplads på køretøjer, hvis køretøjet anvendes til løsning af en fakultativ opgave, jf. § 2, stk. 1. Herudover kan kommunalbestyrelsen og regionsrådet sælge reklameplads på køretøjer, der anvendes til obligatoriske opgaver, hvis der ikke overvejende er tale om personbefordring, jf. lovforslagets § 2, stk. 2.

Køretøjer må antages at blive anvendt til den specifikke opgave, køretøjet anvendes til. Der skal således foretages en vurdering af, hvorvidt den specifikke opgave, køretøjet anvendes til, er obligatorisk eller fakultativ.

Plejhjemsbusser, der anvendes til befordring af plejhjemsbeboere til forskellige fritidsaktiviteter, herunder udflugter, må antages at blive anvendt til varetagelsen af den fakultative opgave at tilbyde plejhjemsbeboere forskellige fritidsaktiviteter. Plejhjemsbusser kan således ikke antages at blive anvendt til varetagelsen af den obligatoriske opgave at drive plejhjem.

Begrænsningen om, at fast ejendom og løsøre ikke må anvendes til brug for reklamering, såfremt de overvejende anvendes til obligatoriske opgaver, knytter sig til anvendelsen af selve ejendommen eller løsøret, der bruges til reklamering.

Begrænsningen knytter sig derimod ikke til anvendelsen af det aktiv, som finansieres via det beløb, kommunen eller regionen modtager for reklameringen. Lovligheden af en aftale om reklamering, skal således bedømmes efter arten af det aktiv, som bruges til reklamering, ikke efter arten af den ydelse, reklame-